

IX
Semana Europea del
TDAH
Outubro de 2016

manifesto

Axuda! Meu adolescente con tdah estase a converter nun adulto con tdah

Os nosos nenos e nenas, por cuxos dereitos nos organizamos fai máis dunha década, son agora adultos xoves. E, globalmente, os servizos para a infancia e a adolescencia polos que avogamos durante istos anos melloraron. Os membros de ADHD Europe constatan agora as moitas dificultades que teñen os xoves adultos con TDAH porque os servizos aos que poderían acceder ao longo da súa infancia e adolescencia non están dispoñibles cando chegan aos 17-18 anos de idade, unha etapa crítica para o seu desenvolvemento futuro, na que, a miúdo, aínda continúan estudando e formándose.

As investigacións mostran que hai unha continuidade de síntomas e que poden aparecer novas comorbilidades na idade adulta; hoxe é amplamente recoñecido que, en mais del 75% das persoas diagnosticadas na infancia/adolescencia, o TDAH permanece na idade adulta, e a súa severidade está directamente relacionada coa presenza e a gravidade de comorbilidades.

Sen embargo, a maioría dos adolescentes con sintomatoloxía TDAH son transferidos aos servizos para adultos onde xa non se lles proporcionan as intervencións axeitadas para axudarlles. Como resultado, moitos se encontran en risco de abandonar os estudos, desenvolver problemas de abuso de substancias ou involucrarse en comportamentos de risco ou infractores. Na maioría dos casos, a razón é que os profesionais da saúde mental que se encontran nas clínicas ou servizos para adultos non teñen unha formación adecuada sobre o TDAH na idade adulta e non entenden as necesidades dos xóvenes (de máis de 18 anos), que son distintos del diagnóstico e del tratamento na infancia e na adolescencia.

Como o Trastorno por Déficit de Atención e Hiperactividade a miúdo vai acompañado dun ou máis trastornos psiquiátricos, os adultos xoves que non foron diagnosticados ou tratados durante a adolescencia teñen unha maior probabilidade de que se lles trate por unha condición psiquiátrica máis que polo TDAH; isto significa que moitos deles sofren diagnósticos erróneos, a miúdo con consecuencias desastrosas.

Ao mesmo tempo, a maior parte dos medicamentos carecen de indicación para a súa prescrición a partir dos 18 anos ou non están financiados pola Seguridade Social. Esta situación conleva unha importante carga económica para as familias que, con moita frecuencia, teñen dous ou máis membros afectados polo TDAH e non poden afrontar o gasto da medicación: Igualmente, as intervencións psicosociais (por exemplo, terapias cognitivo-conductuais, “coaches” especialista en TDAH, etc.) non están dispoñibles nos sistemas públicos e o acceso aos recursos privados resulta moi difícil e custoso.

IX
Semana Europea del
TDAH
Outubro de 2016

manifesto

Por todo isto, os membros de ADHD EUROPE queren realizar a seguinte declaración:

- O sistema de saúde para adultos debe facilitar aos xoves con TDAH servizos de transición nos que podan continuar recibindo atención e intervencións multimodais como tiveron na súa infancia e adolescencia e facilitar intervencións apropiadas para os recién diagnosticados.
- Os servizos dispoñibles para outros trastornos psiquiátricos deben estar tamén dispoñibles especificamente para os adultos xoves (de 18 anos) que teñen TDAH.
- Os psiquiatras xeneralistas deben familiarizarse cos síntomas del TDAH nos adultos xoves e as necesidades específicas dos xoves adultos con TDAH, así como as novas comorbilidades que poden desenvolver nesta idade.
- A prescrición da medicación para o tratamento del TDAH a xoves adultos afectados debe estar dispoñible en toda Europa e contar cunha financiación pública.
- As intervencións psicosociais para atender especificamente as necesidades dos adultos xoves con TDAH deben estar dispoñibles nos sistemas públicos de Europa.
- As adaptacións educativas e as intervencións de apoio aos xoves adultos con TDAH na educación non obrigatoria e superior debe ser obrigatoria para as institucións educativas de toda Europa.